

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 199/18

Luxembourg, 13. december 2018

Sodbe v združenih zadevah C-138/17 P Evropska unija/Gascogne Sack Deutschland in Gascogne in C-146/17 P Gascogne Sack Deutschland in Gascogne/Evropska unija, v zadevi C-150/17 P Evropska unija/Kendrion ter v združenih zadevah C-174/17 P Evropska unija/ASPLA in Armando Álvarez in C-222/17 P ASPLA in Armando Álvarez/Evropska unija

Mediji in informacije

Sodišče je razveljavilo odločitev o odškodnini, katere plačilo je Splošno sodišče EU naložilo Evropski uniji zaradi stroškov bančne garancije, ki so več podjetjem nastali v okviru predolgega trajanja postopka pred Splošnim sodiščem EU

Evropska unija ni odgovorna za stroške, ki so tem podjetjem nastali zato, ker so na podlagi lastne odločitve ohranili bančno garancijo v korist Komisije za plačilo glob takrat, ko je bilo očitno, da bo postopek pred Splošnim sodiščem EU v zvezi s temi globami trajal predolgo

Družbe Gascogne Sack Deutschland (nekdanja Sachsa Verpackung), Gascogne (nekdanja Groupe Gascogne), Kendrion, ASPLA in Armando Álvarez so se februarja 2006 obrnile na Splošno sodišče Evropske unije, da bi dosegle razglasitev ničnosti odločbe, ki jo je v zvezi z njimi sprejela Komisija v okviru omejevalnega sporazuma v sektorju industrijskih vreč.¹

Splošno sodišče je leta 2011 zavrnilo tožbe teh družb.² Sodišče je s sodbami iz leta 2013³ potrdilo sodbe Splošnega sodišča in torej globe, ki so bile naložene tem družbam. Vendar pa je Sodišče v teh sodbah razsodilo, da je bilo trajanje postopka pred Splošnim sodiščem predolgo, zato so lahko zadevne družbe vložile odškodninske tožbe za nadomestilo škode, ki jim je po njihovem mnenju nastala zaradi zamud pri obravnavanju zadev.

V letih 2014 in 2015 je vsaka od teh družb pri Splošnem sodišču vložila odškodninsko tožbo zoper Evropsko unijo za nadomestilo škode, nastale zaradi trajanja postopka pred Splošnim sodiščem.

Splošno sodišče je leta 2017 izdalo sodbe v teh zadevah in Evropski uniji naložilo, naj družbam plača odškodnino, prvič, za premoženjsko škodo, ki jim je nastala zato, ker so morale bančno garancijo, ki so jo v korist Komisije zagotovile za bodoče plačilo glob, naloženih zaradi prej navedenega omejevalnega sporazuma, ohraniti dlje časa, kot so sprva pričakovale, in drugič, za nepremoženjsko škodo, ki je tem družbam nastala zato, ker so se zaradi zamude Splošnega sodišča pri odločanju v njihovih zadevah znašle v položaju negotovosti:

¹ Odločba Komisije C(2005) 4634 final z dne 30. novembra 2005 v zvezi s postopkom na podlagi člena [101 PDEU] (zadeva COMP/F/38.354 – Industrijske vreče).

² Sodbe Splošnega sodišča z dne 16. novembra 2011, Groupe Gascogne/Komisija ([T-72/06](#)), Sascha Verpackung/Komisija ([T-79/06](#)), Kendrion/Komisija ([T-54/06](#)), ASPLA/Komisija ([T-76/06](#)) in Armando-Álvarez/Komisija ([T-78/06](#)).

³ Sodbe Sodišča z dne 26. novembra 2013, Gascogne Sack Deutschland/Komisija ([C-40/12 P](#)) Groupe Gascogne/Komisija ([C-58/12 P](#)), Kendrion/Komisija ([C-50/12 P](#)), glej tudi [sporočilo za medije št. 150/13](#), in sodbi Sodišča z dne 22. maja 2014, ASPLA/Komisija ([C-35/12 P](#)) in Armando Álvarez/Komisija ([C-36/12](#)).

Družba	Sodba splošnega sodišča	Premoženjska škoda (stroški bančne garancije)	Nepremoženjska škoda (položaj negotovosti, v katerem se je znašla družba)
Gascogne Sack Deutschland	T-577/14 (glej tudi SM št. 1/17)	0 EUR	5000 EUR
Gascogne	T-577/14	47.064,33 EUR	5000 EUR
Kendrion	T-479/14	588.769,18 EUR	6000 EUR
ASPLA	T-40/15	44.951,24 EUR	0 EUR
Armando Álvarez	T-40/15	111.042,48 EUR	0 EUR

Evropska unija in zadevne družbe, razen družbe Kendrion, so leta 2017 vložile pritožbe zoper sodbe Splošnega sodišča.

Sodišče je s sodbami z današnjega dne najprej zavrnilo trditve družbe Kendrion, da – glede na to, da Evropsko unijo zastopa Sodišče Evropske unije – zaupati Sodišču, da obravnava svojo zadevo, pomeni navzkrižje interesov, ki posega v njeno pravico do neodvisnega in nepristranskega sodišča iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Sodišče je v zvezi s tem ugotovilo, da **ta položaj ni posledica odločitve Evropske unije kot pritožnice, temveč stroge uporabe pravil prava Unije na področju sporov o nadomestilu škode, ki jo je povzročila Unija, in pravil o pritožbah s tega področja sporov**, v skladu s katerimi je Sodišče nedvomno pristojno.

Sodišče je dalje spomnilo, da je nespoštovanje obveznosti Splošnega sodišča, da odloči v razumnem roku, dovolj resna kršitev prava Unije, ki lahko povzroči finančno odgovornost Evropske unije za škodo, ki je v tem okviru nastala gospodarskim subjektom, če je med kršitvijo prava in ugotovljeno škodo podana vzročna zveza.

Sodišče je v zvezi z vzročno zvezo spomnilo na svojo sodno prakso,⁴ v skladu s katero **škoda v obliki stroškov garancije** – če je v odločbi, s katero je naloženo plačilo globe, določena možnost, da se do odločitve o pritožbi zoper to odločbo položi varščina, s katero naj bi se zagotovilo to plačilo – **ni posledica navedene odločbe, ampak lastne odločitve zadevne osebe, da bo raje zagotovila garancijo, kot da takoj izpolni obveznost plačila globe. Obstoj take možnosti namreč prekine vzročno zvezo med kršitvijo prava in domnevno nastalo škodo, zato ravnanja, ki se očita Evropski uniji, ni več mogoče šteti za odločilni razlog za nastanek škode.**

V teh okoliščinah je Sodišče ugotovilo, da je **Splošno sodišče napačno presodilo, da zveza med prekoračitvijo razumnega roka sojenja v obravnavanih zadevah in plačilom stroškov bančne garancije v obdobju, ki ustreza tej prekoračitvi, ni mogla biti prekinjena s prvotno odločitvijo zadevnih družb, da ne bodo takoj plačale globe in da bodo zagotovile bančno garancijo.**

V okviru tega je Sodišče navedlo, da te ugotovitve ni mogoče omajati z okoliščino, da kršitev razumnega roka sojenja v trenutku, ko so te družbe zagotovile bančne garancije, ni bila predvidljiva. Tako kot zagotovitev bančnih garancij namreč tudi **njihova ohranitev spada v okvir proste presoje zadevnih podjetij**, ki lahko bančno garancijo, ki so jo zagotovile, kadar koli ukinejo in plačajo naloženo globo. Tako možnost pa so imele tudi zadevne družbe v obravnavanih zadevah, ko so lahko glede na počasno napredovanje njihovih zadev pred Splošnim sodiščem

⁴ Sodba Sodišča z dne 28. februarja 2013, Inalca in Cremonini/Komisija ([C-460/09 P](#)).

ugotovile, da bodo stroški bančne garancije višji od tistih, ki so jih ob zagotovitvi te garancije sprva predvidele.

V teh okoliščinah je **Sodišče razveljavilo izpodbijane sodbe v delu, v katerem je Splošno sodišče zadevnim družbam dodelilo odškodnino za premoženjsko škodo, nastalo zaradi ohranitve bančnih garancij, in zavrnilo predlog teh družb za priznanje odškodnine iz tega naslova.**

Sodišče je nazadnje v celoti zavrnilo pritožbe teh družb in potrdilo odškodnine, ki jih je Splošno sodišče tem družbam dodelilo za nepremoženjsko škodo.

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odločilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

Celotno besedilo sodb ([C-138/17 P](#), [C150/17 P](#) in [C-174/17 P](#)) je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.